

Wydawanie poleceń dzieciom

Polecenia, które wydajemy dzieciom, mogą być użyte, aby dziecko coś zrobiło (np. posprzątało zabawki) lub przestało się zachowywać w jakiś sposób (np. przestało bić drugie dziecko). Jeśli dzieci regularnie nie wykonują naszych poleceń, może to być spowodowane sposobem, w jaki są one wydawane.

Za dużo

Im więcej poleceń wydajemy, tym większe prawdopodobieństwo, że dziecko je zignoruje. Polecenia należy wydawać z umiarem.

Niedostateczne wyjaśnienie

Dzieci czasem nas nie słuchają, ponieważ nikt im spokojnie nie wyjaśni, co właściwie mają zrobić.

Za trudne

Czasami wymagania jakie stawiamy dziecku, są zbyt wysokie. Nie można wymagać od małego dziecka, że posprząta bałagan w swoim pokoju.

Zbyt ogólnikowo

Jeśli rodzice wołają tylko „PRZESTAŃ” lub „KONIEC”, np. kiedy dziecko skacze na kanapie, niewiele to pomoże. Szczególnie jeśli jednocześnie dziecko jeszcze spycha z niego swojego bratczyka i się śmieje. Dziecko nie wie, które zachowanie jest niewłaściwe: skakanie, śmianie się czy popychanie.

Pytanie dziecka, czy czegoś nie robi Polecenia, które wydajemy w formie pytania, mogą też okazać się problematyczne, jak np.: „Pójdiesz teraz do łóżka?” W ten sposób dziecko może po prostu odpowiedzieć „Nie”.

Nieodpowiedni moment

Jeżeli wydajesz dziecku polecenie, kiedy jest w trakcie dobrej zabawy lub z zainteresowaniem ogląda telewizję, większe jest prawdopodobieństwo, że dziecko nie posłucha.

Wołanie z odległości

Polecenia, które wydajemy z innego pomieszczenia, są często ignorowane. Fakt, że traktujesz je poważnie, nie robi zbyt wielkiego wrażenia na dziecku.

Ładunek emocjonalny

Czasami polecenie, zamiast skorygować niewłaściwe zachowanie, może dotknąć dziecko w osobisty sposób. Przykładowo, kiedy powiemy „ale jesteś znowu nie do wytrzymania” zamiast „przestań bić się z siostrą”. Dzieci są wyjątkowo wrażliwe na takie osobiste komentarze i mogą reagować jeszcze gorszym zachowaniem.

Wydawanie poleceń

- Przed wydaniem dziecku polecenia ważne jest, aby się zastanowić co dokładnie chcemy, aby dziecko zrobiło.
- Należy też zdecydować, czy dajemy dziecku wybór powiedzenia „nie” czy musi ono faktycznie zrobić, czego żądamy.
- Wydaj polecenie w następujący sposób: podejdź do dziecka, zwróć na siebie jego uwagę i jasno i spokojnie wytłumacz, czego chcesz.
- W razie potrzeby wcześniej już wymyśl, jakie konsekwencje dziecko poniesie, jeśli Cię nie posłucha.
- Daj mu czas na wykonanie zadania i pochwal je, kiedy postąpi zgodnie z Twoimi instrukcjami: „Lisa, dziękuję, że zrobiłaś tak, jak Cię o to prosiłam!”
- Kiedy dziecko nie postąpi zgodnie z Twoimi instrukcjami, wyciągnij logiczne konsekwencje dopasowane do danej sytuacji.
- Odbierz dziecku zabawkę, którą się właśnie bawi, lub wyłącz na chwilę komputer.
- Kiedy dziecko konsekwentnie nie słucha, zasięgnij dodatkowych informacji lub fachowej porady.

Instructies geven aan kinderen

De instructies die we aan kinderen geven kunnen gebruikt worden om een kind iets te laten doen (bijvoorbeeld speelgoed opruimen) of om gedrag van je kind te stoppen (bijvoorbeeld een ander kind slaan). Wanneer kinderen vaak niet doen wat hun gezegd wordt, kan dit komen door de manier waarop we instructies geven.

Te veel

Hoe meer instructies we geven, des te groter de kans dat een kind weigert. Een overdosis instructies roept weerstand op.

Te weinig uitleg

Kinderen lijken soms ongehoorzaam, omdat niemand ze rustig uitgelegd heeft wat er precies van ze wordt verwacht.

Te moeilijk

Soms zijn de eisen die we aan een kind stellen te hoog. Verwacht niet van een peuter dat hij zelf de rommel in zijn kamer opruimt.

Te vaag

Als ouders alleen "STOPPEN" of "HOU OP" roepen, bijvoorbeeld als hun kind op de bank springt, helpt dat niet. Zeker niet als je kind ook nog zijn broertje eraf duwt en aan het lachen is. Het kind weet dan niet welk gedrag je afkeurt: het springen, het lachen of het duwen.

Vragen of je kind iets gaat doen

Instructies die als een vraag gesteld worden, kunnen ook problemen geven, zoals: "Wil je nu naar bed gaan?" Bij zo'n vraag kan je kind gewoon "Nee" zeggen.

Verkeerde timing

Als je een instructie geeft terwijl je kind lekker speelt of geboeid televisie kijkt, vergroot dat de kans dat je kind niet luistert.

Van een afstand roepen

Instructies die vanuit een andere ruimte worden geroepen, worden vaak niet opgevolgd. Dat het

jou ernst is, dringt dan minder goed door bij kinderen.

Emotionele lading

Soms kan een instructie het kind als persoon afwijzen in plaats van het ongewenste gedrag te corrigeren. Bijvoorbeeld als je zegt "wat ben je weer een klier" in plaats van "stop met je zusje te slaan". Kinderen zijn erg gevoelig voor persoonlijke afwijzingen en kunnen dan juist lastiger worden.

Instructies geven

- Voordat je een instructie geeft, is het belangrijk om te bedenken wat je precies wilt van je kind.
- Bepaal ook of je kind een keuze heeft om 'nee' te zeggen of dat hij daadwerkelijk móet doen wat je zegt.
- Geef een instructie op de volgende manier: ga naar je kind toe, zorg dat je zijn of haar aandacht hebt en leg duidelijk en rustig uit wat je wilt dat er gebeurt.
- Bedenk zo nodig alvast wat de consequentie is als je kind niet luistert.
- Geef je kind even de tijd om mee te werken en prijs hem als hij de instructie opvolgt: "Lisa, bedankt dat je doet wat ik zeg!".
- Als je kind de instructie niet opvolgt, pas dan een logische consequentie toe die past bij de situatie.
- Pak bijvoorbeeld het speelgoed af waar je kind op dat moment mee speelt of zet de computer even uit.
- Wanneer kinderen slecht blijven luisteren, vraag dan om aanvullende informatie of advies.

